

KONSERVATIVE I EGEDAL

Nyt fra Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Nyhedsbrev nr. 41

Juni-Juli 2017

INDHOLD

Uddrag af en grundlovstale <i>af Eva Møller</i>	side 2
Jens Jørgen Nygaard "back in business" <i>af Ulrik Linvald</i>	side 4
Stærkt konservativt team stiller op til KV17 <i>af Eva Møller og Ulrik Linvald</i>	side 5
Konservative vil beholde Græstegård <i>af Erhard Filtenborg</i>	side 7
Egedal, erhverv og De Konservative <i>af Charlotte Haagendrup</i>	side 8
C fik forhindret tillægsbevilling <i>af Erhard Filtenborg</i>	side 9
Tal for tænder, diagnoser – og hvordan vi bruger dem <i>af Charlotte Haagendrup</i>	side 10
Velbesøgt grundlovsmøde den 5. juni på Ellekærgård i Farum <i>af Eva Møller</i>	side 11
Hørt og sagt fra 'Borgen' <i>af forskellige</i>	side 14
Kommende arrangementer	side 21
En aktuel meningsmåling	side 23
Sommerhilsen fra bestyrelse og redaktion	side 23
Fakta om C-Nyhedsbrevet	side 24

Uddrag af en grundlovstale...!

Af Eva Møller, fmd. for Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Grundloven sikrer os demokrati, og det er langt fra en selvfølge, det er kun godt en trediedel af verdens lande, der har det. Og det er i øvrigt heller ikke ens fra land til land. Lad os for eksempel blot se på et par lande, vi har tæt samarbejde med.

I USA vælger man som bekendt præsidenten, men på en sådan måde, at vedkommende ikke behøver at få et flertal af vælgernes stemmer for at blive valgt, men blot at få flest valgmænd. I Storbritannien har man valg i enkeltmandskredse med ABBAs ord: "The winner takes it all". I Tyskland har man en spærregrænse på 5% mod vor 2%'s grænse. Der ville tilsyneladende ikke i de tre lande være plads til Det konservative Folkeparti i vor nuværende situation. Man kan måske også sige, at valgreglerne i nogen grad bestemmer antallet af politiske partier.

Jeg holder af mangfoldigheden, fordi det giver plads til mange nuancer og befolkningen den bedste mulighed for at finde et parti, hvis holdninger de deler om ikke fuldt og helt så dog næsten. Det giver naturligvis lidt mere besvær, når der skal dannes regering og lovgives, da det kræver mere kompromisvillighed at skaffe flertal, men det giver nok også mere holdbare løsninger og større stabilitet.

Demokrati kan altså have mange ansigter, og som Churchill sagde, er demokrati ikke den ideelle styreform, men den bedste blandt de mange dårlige, så lad os derfor være glade for og tilfredse med vor egen udgave af demokratiet, selv om det ikke er fuldkomment, og hvert år fejre det med taknemmelighed ved at hejse Dannebrog og mødes i godt selskab.

Jeg kan ikke holde denne Grundlovstale uden at kommentere en af de storpolitiske begivenheder, der har givet genlyd i hele verden i de seneste dage, nemlig Præsident Trumps beslutning at trække USA ud af Paris-aftalen om klima. Set i lyset af hans valgkampagne kunne beslutningen vel ikke siges at være helt uventet, men alligevel føltes det som noget af et chok, at han traf beslutningen.

Tænk, at den nation, der er ansvarlig for størstedelen af klodens udledning af CO₂ og lige nu er den næststørste udleder, ikke vil stå ved sit ansvar. Der har dog efterfølgende vist sig lyspunkter, dels varer det 3-4 år at komme ud, og så er vi midt i en ny præsidentvalgkamp, der forhåbentlig giver en ny præsident, dels er der ikke over alt i USA opbakning til Trumps tanke "make USA grey again". Mange virksomheder, byer og enkeltstater har valgt at gøre, som den præsident, der netop ville være blevet 100 år, præsident Kennedy, sagde i sin indsættelsestale, nemlig: "spørg ikke, hvad dit land kan gøre for dig, men hvad du kan gøre

for dit land". Og disse virksomheder, byer og stater har altså alle besluttet, at de kan gøre noget for deres land ved fortsat at leve op til målene i Paris- aftalen og om muligt at gøre det i et hastigere tempo end aftalt. Det gælder også Pittsburg, hvis interesser Trump ellers sagde, at han var valgt til at varetage, men det gælder også en række republikanske stater.

En anden udenlandsk begivenhed kræver også nogle ord. Det drejer sig om terrorangreb i London forleden. England har i det hele taget været meget hårdt ramt med 3 terrorangreb på 2½ måned. Men vi har jo også selv netop oplevet retssagen mod den såkaldte Kundby-pige, og tidligere terroren på Østerbro og ved synagogen, ligesom vi fra pressen ved, at PET og politi har afværget yderligere terrortrusler mod Danmark.

Det er for mig uforståeligt, at nogen kan få sig selv til at angribe helt uskyldige og værgeløse mennesker og da specielt børn og unge. Men det måske mest skræmmende er, at det nu, som vi har set det i flere tilfælde i Frankrig, Tyskland, Sverige og senest i London, kan ske ved anvendelse af en bil. Det kræver altså ikke længere hverken skydevåben eller bomber, men blot et almindeligt hverdagsagtigt transportmiddel, en bil. Det gør det jo desværre langt sværere at forebygge og afsløre, da der ikke kræves hverken anskaffelse af specielle materialer eller lang forberedelse.

Jeg finder det også forfærdeligt, at vi nu gang på gang oplever, at det er unge mennesker, der enten er født og opdraget i et vestligt demokrati eller flygtninge, der er blevet tilbudt ophold og hjælp i et vestligt demokrati, når de er flygtet fra deres eget land, der begår disse overgreb. Det må mane til eftertanke hos os alle. Integrationen er åbenbart svigtet for de førstes vedkommende, og for de sidstes vedkommende har vi jo helt klart lukket mennesker ind i vort samfund, der slet ikke ønsker at blive en del af det.

Begge dele må vi anstrenge os for at gøre langt bedre i fremtiden. Vi må holde op med at betragte disse mennesker som ubehjælpssomme klienter, og i stedet betragte dem som mennesker, der har evner og ressourcer at bidrage med. Hvilket vel i grunden også er en rigtigere synsvinkel, de klarede jo sig selv i deres hjemlande, og de har været i stand til at gennemføre en lang og farefuld flight og rejse. Så de burde derfor med hjælp til det sproglige, dansk er svært, kunne blive til gavn for Danmark, og som alle andre indbyggere bidrage til samfundet. Ligesom det også må være et helt selvfølgeligt krav, at alle, der får ophold i Danmark, naturligvis må være indstillet på at følge dansk lov, uanset deres kulturelle og religiøse baggrund.

Vi hører som nævnt til et af det mindretal af lande, der har demokrati. Det kan vi takke Grundloven for. Vi bør derfor også tænke over, hvad der egentlig står i den. Der er først en lang række paragrafer om rigets styreform, der bl.a. sikrer magtens tredeling, at regeringen skal træde tilbage, hvis den har et flertal imod sig, at der skal afholdes valg til Folketinget mindst hvert fjerde år og lignende. Men den giver også os ganske almindelige borgere en lang række rettigheder, som vi måske ikke tænker så meget over i det daglige, nemlig bl.a. ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, trykkefrihed, garanti for boligens og ejendomsrettens ukrænkelighed, at der ikke kan udøves censur, at vi ikke kan fængsles uden en dommers medvirken, at der ikke uden videre kan etableres telefon- og mailaflytning. Selvfølgeligheder

synes vi, men det er langt fra tilfældet i mange andre lande, tænk for eksempel blot på Venezuela, Kina, Syrien, Rusland.

Nu er det her som i alle andre af livets forhold således, at med rettigheder følger også pligter og ansvar. Der står således i Grundloven, at alle mænd har pligt til at bidrage til fædrelandets forsvar, her har vi endnu ikke opnået ligestilling. Der står da også, at alle er forpligtiget til forsørge sig og sine, hvis de er i stand til det, ellers skal samfundet træde til. Så her præciseres det altså, at vi alle har et ansvar for samfundets svageste. Skattelove er også omtalt flere gange, så med dem siges det altså også, at vi generelt har et ansvar for samfundet og en pligt til at bidrage til fællesskabet.

Ansaret for samfundet har mange ansigter. Vi har som forældre pligt til at sørge for vore børns opdragelse og indføring i dansk kultur, vi skal sørge for, at de møder velforberedte og udhvillede op i skolen, at de hjemmefra har lært at tage hensyn til andre. Vi har selv et ansvar for at være gode naboer, gode kolleger, hensynsfulde trafikanter, at leve op til vore værdier om ligestilling, demokrati, åndsfrihed og respekt for andre mennesker, også dem, hvis holdninger og meninger vi ikke deler - og så naturligvis at overholde regler og love, ligeledes også dem vi ikke nødvendigvis er enige i eller synes om.

Med ansaret for demokratiet følger også et ansvar for sammensætningen af Folketing, regionsråd og byråd. Det bør vel nævnes i et år med valg til de to sidste. Hvad enten vi er tilfredse eller utilfredse med det nuværende styre, bør vi i respekt for demokratiet stemme den 21. november og huske, at ansaret for sammensætningen af de nye råd er vort.

Uddrag af Eva Møllers tale ved Egedals og Furesø's konservative vælgerforeningers fælles grundlovsarrangement den 5. juni 2017 på Ellegaard i Farum. En omtale af de øvrige taler kan læses længere fremme i Nyhedsbrevet/red.

Jens Jørgen Nygaard "back in business"!

Det vakte jo en del opsigt, da vores 1. viceborgmester Jens Jørgen Nygaard måtte gå på sygeorlov i slutningen af januar. Spekulationerne om årsagen var mange og mere eller mindre fantasifulde rygter florerede, mens mange i og udenfor vælgerforeningen oprigtigt bekymret spurgte til ham og hans familie.

På det politiske niveau var det samtidig tydeligt, at man i de øvrige partier fulgte situationen tæt. Også internt i vælgerforeningens ledelse og byrådsgruppen var bekymringen de første dage efter sygdommeldingen til at tage at føle på. Ikke mindst i relation til det forestående kommunalvalg, hvor mange jo havde set frem til, at Jens Jørgen ligesom ved sidste valg atter ville blive den store stemmesluger, der kunne trække væsentlig flere personlige stemmer end de øvrige partiers spidskandidater, ja selv flere end den siddende borgmester.

Bekymringerne viste sig heldigvis overflødige. Ret hurtigt konstateredes, at det kun handlede om noget rimelig harmløst og banalt, som sygehuset under normale omstændigheder hurtigt burde have klaret – hvis altså ikke Jens Jørgen lige havde været så uheldig at blive fejlbehandlet undervejs!

Men som Jens Jørgen selv lidt galgenhumoristisk udtrykte det, da talen i et interview i Lokalavisen for nylig faldt på hans sygdomsforløb, havde han heldigvis et så godt helbred, at han kunne overleve selv intensiv fejlmedicinering og fejlbehandling.

Så sidst på måneden vender Jens Jørgen tilbage, restitueret og i topform og kan næsten ikke vente med at kaste sig ud i det politiske arbejde - og ikke mindst som Konservatives spidskandidat i den kommende valgkamp frem mod kommunalvalget i november.

- Som han i samme interview nævnte, havde det jo godt nok gjort ondt i sjælen ikke at have været i stand til at deltage i det politiske arbejde. Men nu glædede han sig så kun til atter for fuld kraft at arbejde for, at Egedal ikke fremover skal være nummer sjok i så godt som alle sammenligninger med andre kommuner.

”Nu skal vi fokusere på mennesker før mursten. Der er virkelig behov for nye tider i Egedal”, som han udtrykte det!

STÆRKT KONSERVATIVT TEAM STILLER OP TIL KV17!

Tirsdag aften den 30. maj afholdt Egedal konservative Vælgerforening på Egedal Rådhus et meget velbesøgt opstillingsmøde i forbindelse med det kommende kommunalvalg. Der var en god stemning og stor optimisme.

Vælgerforeningens formand Eva Møller præsenterede bestyrelsens indstilling af 13 kandidater og udtrykte glæde over og tilfredshed med, at listen var meget vidtfavnende og varieret. Der er således kandidater fra kommunens forskellige bysamfund, der er både erfarne og prøvede kræfter og nye stærke kræfter, der er unge og ældre kandidater, der er forskellige erhverv og fritidsinteresser. Og fælles for alle kandidater er stort engagement og lyst til at kæmpe for et godt konservativt valg.

Alle kandidaterne præsenterede sig med korte oplæg, hvor der bl.a. blev fokuseret på skole, ældre, erhvervsliv, landsbyerne, fritidsliv, institutioner, sund økonomi, at sætte kerneværdier

og centrale velfærdsydelser foran unødvendig branding og dyr administration. Alt med ønsket om, at Egedal ikke blot ved kommende benchmarkings med andre kommuner kan opnå langt bedre placeringer end hidtil, men også i betydelig højere grad bliver borgernes kommune. Som det udtryktes med ordene 'Nye tider i Egedal - mennesker før mursten'!

De opstillede kandidater

(NB! Ricky Kofoed-Madsen, Nikolaj Lundsteen og Ingrid Bay var ikke tilstede ved fotograferingen)

At det ikke er tomme ord, understreges jo desværre i høj grad af de forskellige benchmarkings af landets kommuner, hvor Egedal stort set konsekvent har opnået bundplaceringer både med hensyn til tilfredshed hos borgerne, erhvervsvenlighed, byggesagsbehandling og sygefravær indenfor plejesektoren samtidig med, at Egedal på flere områder endda har større udgifter til administration end andre sammenlignelige kommuner. Så der er således klart behov for et "systemskifte" i kommunen!

Bestyrelsens kandidatindstilling blev da også tiltrådt af medlemmerne, og dermed har De Konservative i Egedal således opstillet Jens Jørgen Nygaard som spidskandidat, fulgt af de to nuværende byrådsmedlemmer Charlotte Haagendrup og Niels Lindhardt Johansen, Lars Falk-Hansen, Dan Haugbøl, Charlotte Valentin, Mathias Guhle Nielsen som repræsentant for KU, Ricky Kofoed-Madsen, Peter Theis Marcussen, Jimmy Bernard, Peter Dreyer, Nikolaj Lundsteen og Ingrid Bay. Et virkelig stærkt konservativt team, som alle glæder sig til en fair og spændende dyst med de øvrige partier om pladserne i det kommende byråd.

Redaktionen vil i augustnummeret bringe en nærmere præsentation af kandidaterne!

EM/UL

Konservative vil beholde Græstedgård!

Af Erhard Filtenborg (C), Byrådsmedlem – fungerende gruppeformand

Til vor bestyrtelse har en administrativ projektgruppe anbefalet de politiske udvalg, at forsamlingsgården Græstedgård i Ølstykke sælges, og at man i stedet lejer sig ind i lokaler i et boligselskab.

Græstedgård har gennem ca. 40 år været en fantastisk populær møde- og foreningsgård, der dagligt bruges utrolig flittigt af en mængde klubber, foreninger og aftenskolehold. Græstedgård er tillige hjemsted for Ældre Sagens mange aktiviteter til glæde for en masse brugere. Og udendørs i den store have spilles der petanque og krolf året rundt.

Foto: Egedal Leksikon

Vi er mildt sagt rystede over forslaget, som vil ødelægge den livskvalitet, som flere tusinde borgere har ved at komme på dette dejlige samlingssted. Det tyder ikke på, at forslagsstillerne har noget særligt kendskab til Græstedgårds intensive brug.

Og hvem forestiller man sig vil købe gården til en seriøs pris, holdt op imod den kæmpe brugsværdi Græstedgård har for så mange mennesker?

Sagen skal nu behandles på et fællesmøde mellem Børne- og Skoleudvalget og Kultur- og Erhvervsudvalget. Men på økonomiudvalgets møde den 14. juni ønskede Niels Lindhardt Johansen og undertegnede imidlertid prompte at tage afstand fra anbefalingen ved at fremsætte følgende forslag: "De konservative ønsker at salg af Græstedgård udgår af kommunens overvejelser, så de mange brugere ikke skal gå i frygt og uvished."

For vort forslag stemte desværre kun 3, mens 4 stemte imod og 1 undlod.

Hvis Egedal vil være stensikker på at fastholde sin bundplacering, som dén kommune i landet med de mest utilfredse borgere, så skal man sælge Græstedgård. Gården er jo meget mere betydningsfuld og nærværende for borgerne end f.eks. en venskabsby i Kina!

Egedal, erhverv og De Konservative

Af Charlotte Haagendrup (C), Byrådsmedlem

Søndag den 11. juni læser jeg på tv2.dk, at Ballerup kommune er den kommune der bidrager mest til Danmarks bruttonationalprodukt. Med hele 356 % ligger de i toppen, og der er langt ned til nummer to: Glostrup med 229%. Og igen må man konstatere i en sammenligning kommunerne imellem, at Egedal ikke ligger på en prangende plads. Kun sølle 52 % kan vi præstere.

Det er trist læsning, især når man tænker på at vi konservative har haft indflydelse i mange år i Egedal kommune og har haft en mulighed for at påvirke. Vores problem er måske, at vi ikke sætter handling bag ordene om, at vi vil erhvervslivet, men i virkeligheden mener at være tilfredse med at være en "bo" kommune?

Når vi hele tiden taler om, at der er for få penge i kommunen, mener jeg, at vi samlet i De Konservative bør gå forrest og sige, at vi skal kunne tiltrække mere erhverv til kommunen. Flere arbejdspladser og derved flere penge til de kerneopgaver, vi så gerne skulle have løst til tilfredshed for vores borgere.

I mange år har Ballerup gået forrest i tiltrækning til området, og vi har behageligt kunne lægge os bag dem og undskylde os med, at "de har jo så meget jord, at vi ikke kan tiltrække virksomheder til Egedal".

Sludder, Ballerup har for mange år siden lagt en plan om at ville både have erhvervsvirksomheder OG også en meget alsidig befolkningssammensætning.

Når der tales erhverv, kommer argumentationen altid om de fæle virksomheder, der kun er ude på at svine, snyde og forurene. Men der er faktisk en hel del virksomheder, der hverken gør det ene eller andet, og som sikrer kommunen en del af det overskud, de som virksomhed genererer.

Ballerup kommune har 42.000 arbejdspladser, hvor de 32.000 ikke kommer fra kommunen (mange er sikkert kørt hjem til Egedal). Så medarbejdernes skat er ikke tilgængelig for Ballerup, men der er kun tale om få procent af den selskabsskat, virksomheden betaler til kommunen. Derudover kan kommunen tillægge en dækningsafgift, som erhvervslivet betaler for sine ejendomme.

Jeg har altid været for et godt og voksende erhvervsliv i Egedal kommune, og det er jeg fortsat. Jeg vil have, vi lægger en langsigtet plan for mere og større erhvervsliv i Egedal kommune - og følger den. Det er en god plan for stabilt at kunne skaffe de større og større beløb, vi i de kommunale budgetter har brug for til de mange opgaver, vi skal kunne løse.

C fik forhindret tillægsbevilling!

Af Erhard Filtenborg (C), Byrådsmedlem – fungerende gruppeformand

De politiske udvalg har behandlet et ønske fra administrationen om, at der nu og her bliver givet en tillægsbevilling til ansættelse af 3 nye administrative medarbejdere til i alt 1.800.000 kr. årligt, dvs. 900.000 kr. for 2. halvår i år.

Trods den politiske budgetaftale om absolut ikke at give tillægsbevillinger som følge af kommunens økonomiske situation, så var forslaget alligevel blevet anbefalet af Teknik- og Miljøudvalget og af et flertal i Planudvalget.

Fra konservativ side havde vi stillet følgende ændringsforslag: "Da alle partier i budgetaftalen har skrevet under på, at der i 2017 ikke gives kassefinansierede tillægsbevillinger, er det en forudsætning for de 3 ønskede nye stillinger, at direktionen via ressourcetilpasning i administrationen anviser en tilsvarende reduktion".

Efter en lang drøftelse i økonomiudvalget enedes vi til sidst om, at der ikke gives tillægsbevilling i 2017, men at udgiften afholdes indenfor det administrative budget, hvilket indstilles til byrådet.

Tal for tænder, diagnoser - og hvordan vi bruger dem

Af Charlotte Haagendrup (C), Byrådsmedlem

Det er blevet så moderne at sammenligne kommunerne, og det har vi vedtaget i det ganske land, at vi både skal kommentere og agere på.

Ideen synes jeg såmænd da er god, selvom jeg nogle gange tænker, at i stedet for at koncentrere os om vores borgere, og lytte til, hvad de siger, så halser vi rundt for at sammenligne hele tiden. Men naturligvis kan de mange statistikker give os en rettesnor for hvordan det går for kommunen i forhold til andre kommuner.

Man kan sammenligne, hvad kommunens borgere mener om ydelser og tilbud, uden nærmere at specificere, hvad det dækker, eller man kan som Sundhedsstyrelsens Centrale Odontologiske Register (også kaldet SCOR) har gjort i netop frigivne tal fra 2016. De fortæller, hvordan det står til hos mælketænderne på de 7-årige børn i hele Danmark.

Og hvorfor har jeg netop denne statistik med i mit indlæg – jo for her kan vi endelig i Egedal prale lidt. Egedal ligger nemlig nummer 2, lige efter Solrød kommune med færrest huller i tænderne på de 7-årige børn. Det er da god læsning.

I denne uge fik vi på Social- og Sundhedsudvalgsmødet også fremlagt statistik for de udsatte unge i Danmark.

Den viser, at vi kan være glade for at unge anbragte fra Egedal klarer sig markant bedre end unge fra andre kommuner. God læsning, især set i lyset af, at problematikken med anbragte unge, der har dårligere skolegang, er en national problematik. Hvorfor lykkedes vi så? Måske fordi Egedal kommune er dygtige til anbringelserne, der er ikke så mange anbringelser, der bryder sammen, hvilket betyder at børnene skal skifte familie eller på anden form for ophold. Vi skal fortætte det gode arbejde.

Til gengæld ses i samme statistik, at vi har markant flere børn, der får diagnoserne autisme og ADHD. Umiddelbart ses ingen entydig forklaring på disse tal, men for alle tal i sammenligningsstatistikker, bør vi kigge tættere på 'hvorfor' – det er jo dét, der er interessant, synes jeg.

Hvorfor ligger Egedal på den plads, hvad er baggrunden – er der noget der gør, at vi er specielt gode (eller dårlige), er det måden vi gør noget på (eller ikke), eller at de andre gør noget eller ikke gør. Vigtig, vigtig viden i forhold til alle målinger.

Vi skal lytte til vores borgere, og høre hvordan de oplever, hvad de ser. De ansatte skal naturligvis også lytte til kollegaer (og borgerne) og komme med input til, hvordan de forestiller sig, vi kan løse de opgaverne på bedst mulig måde. Vi skal som kommune og politikere have en bred viden om, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Kun på den måde kan vi gøre det bedst muligt og med færrest muligt fejl.

Målet må altid være at gøre det bedst muligt for Egedals borgere.

Velbesøgt Grundlovsmøde den 5. juni på Ellegården i Farum

De konservative vælgerforeninger i Egedal og Furesø's fælles Grundlovsmøde den 5. juni blev også i år en solid succes med mange fremmødte, gode taler og herligt sommervejr.

Lars N. Carstensen, spidskandidat i Furesø, gav et kort rids af Grundlovens historie og gennemgik nogle af de vigtigste af dens 89 paragraffer, herunder om rigets styreform, domstolenes uafhængighed og de rettigheder og pligter, der også er stadfæstet.

Han glædede sig over, at vi i Danmark har en grundlov, der ikke kan ændres med et snuptag, idet han sammenlignede med Tyrkiet, hvor han havde opholdt sig under folkeafstemningen, der helt i overensstemmelse med landets forfatning nærmest havde gjort præsidenten til

diktator. Han sluttede med, at Grundloven også omtaler kommunerne som selvstændige forvaltningsenheder. Og han opfordrede i den forbindelse alle til at stemme ved valget den 21. november. Han understregede, at det var specielt vigtigt i Furesø kommune, idet de gerne skulle have en borgerlig borgmester som afløser for den nuværende socialdemokrat.

Mette Abildgaard, vort eget folketingsmedlem, var blevet partiets grundlovsordfører. Hun kunne i den forbindelse oplyse, at der var et par ændringer på vej. Det vil fremover blive således, at i hver storkreds vil det inden for de enkelte partier blive kandidaten med flest personlige stemmer, der bliver valgt. Det vil også blive partierne, der bestemmer kandidaternes rækkefølge på stemmesedlen, i dag står de alfabetisk.

Mette berettede desuden fra afslutningsdebatten (dvs. eksamen i fuldt pensum), at der var stillet spørgsmål ved, hvorfor konservative ikke hellere ville bruge penge på uddannelse i stedet for på forsvar, hvortil svaret var: "At skolekridt og læreplaner er ligegyldige, hvis Danmark ikke har sin frihed".

Hun mindede også om, at en tidligere modstandsmand har sagt, at Danmarks største udfordring i dag er, at vi tager friheden for givet. Utroligt, at det er således, når vi ved, at Rusland bruger 30% af sit BNP på forsvar, og vi bruger under 1,2 %. Hun var derfor helt enig i betragtningerne om, at Europa bør tage større ansvar for sin egen sikkerhed, kun 5 af 28 lande lever op til NATO's 2%'s forpligtigelse.

Mette omtalte også regeringsdeltagelsen, det skete uventet og med bekymring, men på den anden side klæder det os at tage ansvar for samfundet.

Forskellen mellem at være liberal og konservativ blev også belyst, det kan lidt polemisk udtrykkes med ordene: "Liberale kender prisen på alt, men værdien af intet. Mens det er omvendt for en konservativ." Dét at være konservativ er en identitet, og vi vedkender os, at alt ikke er lige godt, og at der er (kultur)værdier, som staten skal holde hånden under. Familien er en grundlæggende konservativ kerneværdi. Det giver sig blandt andet udtryk i den såkaldte generationskontrakt og vort ansvar for miljøet.

Det blev afslutningsvis understreget, at de tre regeringspartier ikke er enige om alt, men de er indstillet på, at der på god demokratisk vis skal findes løsninger. Demokratiet også nærdemokratiet er stadig værd at fejre med stolthed.

Tidligere udenrigsminister Per Stig Møller udtrykte som indledning til sin tale tilfredshed med de tre ministerposter, som Det konservative Folkeparti fik ved regeringsomdannelsen. Posterne passer fint til både den konservative profil og til de personer, der beklæder dem. Han gik dernæst over til at tale om tidens store udfordringer, hvor han konstaterede, at demokratiet lige nu er udfordret, idet antallet af lande med demokrati er faldende, og at terrorisme fungerer på grund af had til vestens livsstil, livsform og demokrati. Demokrati er således imod Koranens lære, der siger, at Allah står over alt.

Per Stig Møller var træt af statsmænd, der siger, at terrorisme intet har med Islam at gøre, fordi Islam er fredens og kærlighedens budskab. Det skyldes, at der er to stadier i Muhammeds liv, ét før Mekka, der prædiker fred og kærlighed, og ét efter Mekka, hvor Muhammed bliver sværdets mand med ordene om at angribe og ihjelslå deantro. Denne dualitet er også baggrunden for slagsmålet mellem sunnier og shiaer. Opfordringen til terroristerne er, at de skal kæmpe mod deantro med de midler, de har.

Lige nu koncentrerer de sig om at udmarve os, at gøre os usikre, utrygge og bange. Vi har været alt for naive, vi har givet asyl til hadprædikanter og terrorister, når de var forfulgte i deres egne lande. Vi står over for en stor udfordring, idet flygtningepresset vil vokse, da hver anden borger i verden, inden dette århundrede er slut, er afrikaner, hvis udviklingen fortsætter. Dette problem kan kun løses ved samarbejde mellem EU og den afrikanske union - og med en masse penge.

Der er brug for at lukke EU's ydre grænser - ikke for at opløse EU. Per Stig Møller tror på, at Merkel og Macron kan og vil styrke EU, men det bliver i overensstemmelse med Lissabontraktaten, hvor nogle lande kan udvide samarbejdet, blot de ikke udelukker de øvrige. Så lande som Polen, Ungarn og Danmark bliver nok ladet tilbage.

For Danmark gælder det, at vi må finde ud af, hvad vi vil i fremtiden, når England forlader EU, og Trump vender ryggen til Europa.

Men vi har brug for USA, hvis vi skal standse Putins ønske om mere magt. Efter Ukraine og Krim kommer turen til de baltiske lande. Her forventer vi hjælp og loyalitet fra USA, men de bør så også forvente det tilsvarende af os. Danmark må finde den nødvendige balance mellem tryghed og frihed.

En sådan balance står konservatismen for, vi er ikke et klasse- eller interesseparti, men et helhedens parti. Der ligger derfor også et stort og alvorligt problem for demokratiet i, at

uligheden mellem top og bund i samfundet i øjeblikket vokser så enormt. Der er alt for stor forskel på toppens gyldne håndtryk og bundens fyrede arbejdere, slog Per Stig Møller afslutningsvis fast.

Grundlovsmødet sluttede med, at der blev udråbt et trefoldigt leve for Danmark, og mange lod herefter ord og refleksioner fra dagens taler stilfærdigt bundfælde sig under en efterfølgende spadseretur i de smukke omgivelser.

EM

HØRT OG SAGT FRA 'BORGEN'...!

Søren Pape Poulsens grundlovstale

Af Søren Pape Poulsen, justitsminister, Fmd. for Det Konservative Folkeparti

I dag fejrer vi friheden, demokratiet og vores fælles historie. I dag fejrer vi Danmarks Grundlov. Og vi fejrer de borgere, der gik til kongen med troen på, at man kunne stoppe enevælden og i stedet sætte borgernes vilje i centrum.

Selv om grundlovens indførelse kun gav stemmeret til cirka 15 procent af befolkningen – og at den reelle magt stadig lå hos kongen – så gav Grundloven os en række af de universelle frihedsrettigheder, som i dag stadig udgør kernen i vores frie og trygge demokrati. Grundloven gav os blandt andet religionsfriheden, forbuddet mod vilkårlig fængsling, ejendomsrettens og boligens ukrænkelighed og ikke mindst trykke-, forenings- og forsamlingsfriheden.

Denne forenings- og forsamlingsfrihed hylder vi også i dag. Mange af jer, der er her, er måske medlem af et politisk parti. I har med andre ord valgt at engagere jer i vores demokrati, og det er – uanset politisk overbevisning – værd at hylde. Diskussionen på tværs af politiske skel styrker den demokratiske samtale og gør os alle klogere.

Og jeg ville inderligt ønske, at der var flere, der ville tage aktivt del i det politiske arbejde, uagtet hvilket parti, der ligger ens overbevisning nærmest – og uagtet om man er 100 procent enig i alt, hvad ens parti måtte gøre og sige.

Politik er meget andet end de folkevalgte, vi ser på TV og ikke mindst forarges over på facebook. Politik er lokalt foreningsarbejde, hvor man både får et berigende samvær og har stor indflydelse på, hvilke ansigter der hver fjerde år præger vores lygtepæle.

Derfor et hjertevarmt tak til de mange af jer, der er aktive i vores politiske partier – og en ligeså stor opfordring til, at flere træder indenfor og gør deres stemme og indflydelse gældende.

Også tak til alle der gør et stykke frivilligt arbejde i vores mange foreninger i dette land. Foreningslivet er noget helt unikt i vores samfund. Det er det ægte danske. Det som er limen i vores samfund.

Grundlovsdag er derfor en festdag for alle. Her skelnes ikke mellem land og by, social stand, hudfarve, køn eller religion. Det er særligt værd at huske på i disse dage, hvor ondskabsfulde mennesker netop forsøger at opdele os i politiske og religiøse skel. Jeg tænker naturligvis på det forfærdelige angreb sent lørdag aften i London. Et angreb, som i sin gruppevækkende brutalitet skabte skræk og rædsel i nu'et. Men også et angreb, som på sigt kan skabe splittelse hos både vores britiske broderfolk og herhjemme i Danmark. Den sejr skal vi aldrig give disse onde mordere. I en tid som denne må vi gøre en særlig indsats for ikke at lade os skille ad på tværs af samfundsskel. Nej, vi skal stå sammen.

Heldigvis har vi i Danmark et særligt stærkt udgangspunkt for at kunne stå sammen. Alle som én har vi i dette fantastiske land glæde af de principper, som vores forfædre fik vedtaget ved lov den 5. juni 1849 og ikke mindst ved ændringen i 1915. Principper, der synes vigtigere end nogensinde.

Jeg bliver ofte mødt med spørgsmålet om, hvad der er mit vigtigste politiske pejlemærke.

Det er meget simpelt. Det handler om at sikre danskernes tryghed. Jeg plejer at sige: er vi trygge – så kan vi alt.

"Alt" er måske en meget lidt jysk måde at sige det på. Men jeg mener virkelig at tryghed er forudsætningen alt andet. Er vi trygge, så kan vi hæve blikket og hjælpe vores næste og gribe de muligheder, livet måtte bringe os.

Mere konkret så handler tryghed for mig om at retten til at føle sig tryk i eget hjem og ikke være bange for, at kriminelle begår indbrud. Tryghed handler også om at føle sig tryk i det offentlige rum uden, at bandekriminelle skræmmer almindelig borgere med deres hensynsløse kriminalitet. Endelig handler tryghed om, at man kan betale sine regninger og har mulighed for at sikre sin familie eller nærmeste en god og meningsfuld tilværelse, hvor man ikke konstant overraskes over nye skatter og afgifter, der vilkårligt griber ind i danskernes pengepung.

Danmark er dog fortsat et land med en høj grad af tryghed. Det skyldes først og fremmest vores stærke fælles institutioner. Men det skyldes også et politi, der dagligt leverer en menneskelig, og dybt professionel indsats for at sikre din og min tryghed i det daglige.

Ligesom vi i dag minder hinanden om, at demokratiet skal næres og plejes, så skal vi heller ikke tage trygheden for givet.

Det begynder med en anerkendelse af, at vores trygge og frie levevis ikke er kommet af sig selv. Generationerne før os har kæmpet for at sikre den fred og fordragelighed, der Gud ske lov stadig kendetegner vores del af verden. Det er næsten ikke til at fatte, at det kun er et par generationer siden, at Danmark var indhyldet i det ultimative mørke. Den tyske besættelse.

For et par måneder siden (2. april) havde jeg fornøjelsen af, i mit hjem i Viborg, at få besøg af en gruppe modne damer fra foreningen, "Søndagskaffe Viborg". Konceptet er, at en frivillig vært en gang om måneden inviterer en gruppe af ældre hjem i privaten til kaffe og en bid brød. Den dag var det så blevet min tur. Det var en dejlig eftermiddag.

Formålet med Søndagskaffen er at hjælpe ældre borgere, der kæmper med ensomheden med at komme ud og møde andre ældre og dermed give dem mulighed for et fællesskab. Det er et fantastisk arrangement, som jeg kunne fortælle meget om.

Men en oplevelse gjorde alligevel det største indtryk. Det var min samtale med Ellen der er 99 år gammel. Ellen fortalte om, hvordan hun stadig – efter så mange år – tydeligt kunne høre tyskernes fly, når hun lukkede øjnene og tænkte på den skæbnesvangre dag den 9. april 1940, da Danmark blev besat. "Jeg har det stadig skidt når jeg tænker på 9. april. Det har jeg haft lige siden 1940" sagde hun, og fortalte hvordan hun oplevede to likvideringer hvor hun arbejdede i krigens år. Der sad hun – den lille og spinkle dame, hvor årene har sat sig spor, men hvor hukommelsen er skarp og husker krigens mørke år og ondskab.

Det var en samtale hvor hårene rejste sig på armene – og hvor jeg for en stund følte mig meget ung og meget lille. Tænk sig. Efter så mange år, stadig at kunne huske besættelsen, som var det i dag. Sådan tror jeg faktisk alle, der levede dengang har det.

Jeg håber derfor, at vi som folk og nation i højere grad anerkender betydningen af et stærkt og robust forsvar. Og ikke mindst anerkender betydningen af NATO som vores værn mod de mørke og udemokratiske kræfter, som desværre i disse år synes at vinde frem.

Med anerkendelsen følger også en villighed til at prioritere vores forslag økonomisk. Den villighed har Det Konservative Folkeparti. Og den villighed har regeringen.

Jeg hører nogle gange argumentet, at hvis vi bruger penge på forsvaret, så mangler de penge til velfærden. Men kære venner. Forudsætningen for velfærd er at vi kan leve i tryghed og frihed. Derfor er et styrket forsvar i den grad en kamp for et velfærdssamfund. Derfor ser jeg med sindsro frem mod efterårets forhandlinger om det kommende forsvarsforlig, hvor vi skal sikre vores forsvar et tiltrængt løft.

Ligesom vores ydre sikkerhed er grundlaget for vores nations tryghed, så er vores hjem den vigtigste ramme for den nære tryghed.

Danskerne skal føle sig trygge i deres hjem, og jeg kan dårligt forestille mig en mere grænseoverskridende krænkelse end et indbrud. Det handler jo ikke kun om, at indbrudstyre fratager os genstande, der måske aldrig kan erstattes. Det handler om den vedvarende utryghed, et indbrud skaber. Et indbrud kan sætte spor i ofrene, og derfor er det vigtigt, at vi sender et klart signal om, at vi tager det meget alvorligt, når ubudne gæster bryder ind i vores hjem.

I dag kan indbrud imidlertid kun straffes efter tyveriparagraffen. Men at krænke vores hjem er så alvorlig en forbrydelse, at det tydeligt bør afspejles i loven. Derfor ændrer vi om kort tid straffeloven, så der indføres en særlig indbrudsparagraf. Vi skærper desuden straffen for indbrud begået, mens ofrene er hjemme, med en tredjedel. Endelig vil politiet have øget

fokus på indsatsen mod omrejsende kriminelle, som står for en stor del af indbrudskriminaliteten her i vores land.

Alle sammen vigtige tiltag, der sender et klart signal om alvoren ved indbrud – og ikke mindst styrker den nære tryghed i Danmark.

Det er desværre ikke alle, der – som hovedparten af os – har haft en tryk opvækst.

Der er desværre nogle unge, der fra en tidlig alder er efterladt til sig selv – og ikke har haft en kærlig og bestemt hånd til at hjælpe sig igennem tilværelsens første – og mest skrøbelige år.

Disse unge mennesker ender desværre alt for ofte i en kriminel løbebane, der starter i det små og uskyldige, men som senere fører til omfattende og alvorlig kriminalitet i armene på rockere og bandemedlemmer.

For noget tid siden besøgte jeg den sikrede institution, Grenen, der ligger på Djursland. Der mødte jeg nogle af de unge, der har haft alt andet end en tryk opvækst – og som desværre også har været medvirkende til at sprede utryghed i det miljø, de færdedes i.

Det var et trist udgangspunkt. Og oplevelsen satte sig i mig. Besøget viste dog også nogle lys i mørket. Jeg mødte blandt andet Markus, der på grund af sine fremskridt nu var flyttet til den åbne afdeling – ikke langt derfra – og i dag er et forbillede for de andre unge som repræsentant for Ungerådet på Grenen.

Markus var et ungt menneske, der desværre har oplevet mere end de fleste. Han har set mere af livets barske skyggesider, end vi forhåbentlig nogensinde kommer til, men har samtidig ikke oplevet den kærlige vejledning fra de voksne, der er den vigtigste forudsætning for en tryk opvækst. Det gjorde ondt at høre om det kæmpe svigt som forældre havde givet et ungt menneske.

Markus tilhører heldigvis et mindretal blandt danske unge – og ungdomskriminaliteten er i øvrigt faldende. Alligevel er der også behov for, at vi prioriterer indsatsen mod ungdomskriminalitet højere end i dag – og ikke mindst at vi tør tænke i nye baner.

Vi skal turde spørge os selv, hvad det er, der mangler i forebyggelsen af ungdomskriminalitet i dag. Jeg har selv som tidligere folkeskolelærer og SSP-medarbejder set, hvordan det at komme ud i kriminalitet, kan bringe et ungt menneske ind på en forkert livsbane. Det kan have store konsekvenser for den unge hele livet, ligesom det har store konsekvenser for samfundet. Derfor har jeg tydeligt tilkendegivet, at jeg vil gennemføre en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet, hvor vi sætter tidligere og mere håndfast ind over for unge kriminelle mellem 12 og 17 år.

Jeg synes, det er vigtigt, at der er en mærkbar konsekvens, når unge begår noget kriminelt, så de forstår, at man må stå til ansvar for sine handlinger. Jeg vil gerne understrege, at det også er vigtigt – og en af mine hovedprioriteter – at vi rækker en hånd ud til de her unge mennesker. Hjælper dem tilbage til fællesskabet. Det er denne kærlige, men konsekvente tilgang, der skal bære den ungdomskriminalitetsreform, jeg snart lægger frem.

Vi skal f.eks. sikre os, at myndighederne arbejder bedre sammen for at hjælpe de unge, der er på vej ind på en kriminel løbebane. Det handler ikke om at sende børn i fængsel. Det handler om at sætte tidligt og effektivt ind, så unge mennesker ikke havner på samfundets skyggeside.

Vi ved jo desværre, at mange hårdkogte er startet i det små. En indsats mod ungdomskriminalitet er derfor en måde at få "lukket for hannerne" til blandt andet rocker- og bandemiljøet og de mere ekstremistiske miljøer.

Vi skal sikre os, at disse miljøer ikke ender med at udgøre det tilhørsforhold, mange af de her udsatte unge i bund og grund savner og mangler.

Og vi skal sikre os, at den enkelte unge får robustheden og modstandskraften at modstå skruppelløse typer, som forsøger at rekruttere til deres tarvelige og kriminelle fællesskab.

Det ansvar skal vi tage på os og tage seriøst. Det ansvar tager jeg på mig og tager seriøst.

Som jeg sagde indledningsvis, så er dansk politis unikke position i samfundet en af de vigtigste årsager til, at vi er et af verdens mest trygge og sikre lande at bo og leve i.

For noget tid siden var jeg med Københavns Politi på arbejde. Jeg var så heldig at køre patrulje med Peter og Trine, hvor vi bl.a. prøvede at rykke ud til mulig bandekriminalitet og generelt patruljerede Københavns gader for kriminelle aktiviteter. At komme med ud og opleve betjentenes arbejde gav mig et indblik i deres dagligdag, som jeg aldrig ville kunne læse mig til. Oplevelsen bekræftede mig i mit klare indtryk af dansk politi: Nemlig, at de ikke bare er dygtige rent fagligt. De er også udstyret med en imponerende portion indlevelse og medfølelse med alle typer af mennesker.

Hvad enten der er tale om opklaring og forfølgning af alvorlig kriminalitet eller om den mere bløde indsats, hvor der er brug for et lyttende øre og en hjælpende hånd, så forstår de at finde balancen mellem det faglige og det menneskelige. Og det er ingen simpel kunst.

Derfor er jeg helt overbevist om, at dansk politi har en særlig aktie i danskernes tryghed. Det er vigtigt at anerkende.

Og derfor vil jeg også kæmpe for, at politiet sikres de bedst mulige vilkår, så de i endnu højere grad end i dag kan være tilstede blandt dig og mig og sikre vores alle sammens tryghed.

Men politiet kan selvfølgelig ikke gøre det alene. Vi skal som politikere være parate til at sikre vores politi de fornødne rammer og redskaber.

Derfor er jeg også stolt over den bandepakke "Bander bag tremmer", vi har lavet. Jeg har kaldt den en jernnæve mod banderne. For det er, hvad det er. Med bandepakken sætter vi hårdt mod hårdt. Vi skærper straffen på en række områder, og vi strammer op på forholdene omkring rockeres og bandemedlemmers afsoning og adgang til prøveløsladelse.

Som noget helt nyt indfører vi et opholdsforbud. Vi giver mulighed for, at rockere og bandemedlemmer kan idømmes et forbud mod, efter afsoning af deres straf, at opholde sig i det eller de områder, hvor de har begået deres kriminalitet – et initiativ, der er blevet godt modtaget i flere udsatte boligområder, hvor lovlydige beboere i alt for lang tid har måttet se til i afmagt, mens banderne har hærget og gjort deres nabolag utrygt.

Vi sætter også ind over for rockere og bandemedlemmers misbrug af offentlige ydelser, og vi styrker både exit-indsatsen og indsatsen for at hjælpe og beskytte sårbare personer eller andre, der udsættes for pres fra rocker- og bandemiljøet.

Jeg tror på, at vi med de nye redskaber i bandepakken får styrket politiets og andre myndigheders indsats over for rockeres og bandemedlemmers kriminalitet, så almindelige mennesker kan føle sig trygge, hvor de bor og færdes.

Som sagt er Danmark heldigvis et trygt land at færdes i. Men trygheden er ikke kommet af sig selv, og er der én ting, jeg særligt elsker ved Danmark, så er det vores evne til at kunne diskutere – sommetider højlydt og med følelserne uden på tøjet – og samtidig bevare respekten for vores debatmodstandere. Modsæt mange andre lande kan vi i Danmark være uenige, uden at det fører til vold, drab eller skaber utryghed på anden vis. Sådan skal det fortsat være fremover. Det frie ord og den fordomsfrie debat, som har bragt os så langt, skal

blive ved med at gro og trives i Danmark. Uden evnen til at kritisere, mindre debat. Og uden debat, mindre fremdrift i vores samfund.

Som mange af jer ved, har regeringen sammen med et bredt folketing netop valgt at afskaffe blasfemiparagraffen. For mig ligger beslutningen i forlængelse af det princip, vi i Danmark har om at forfægte retten til det frie ord. Et princip, der trækker tråde helt tilbage til Grundlovens indførelse af trykkefrihed. Men i høj grad også et princip, vi bør huske på i disse år, hvor netop det frie ord kan udløse voldsomme reaktioner.

Lad mig slå det helt fast: Vi skal og bør beskytte mennesker imod forfølgelse og hadefulde ytringer. Det siger forhåbentlig sig selv. Men ting, guder og symboler skal vi kunne kritisere uden at risikere at blive retsforfulgt.

Det har ikke været nogen nem beslutning. Blasfemiparagraffen er godt 150 år gammel, og vi har i regeringen grundigt vejet argumenterne for og imod en afskaffelse.

For mig bør tåbelige og stødelige gerninger mod religiøse symboler mødes med enten tavshed eller de rette argumenter – ikke med opslidende og højt eksponerede sager ved domstolene.

Er der noget, som for alvor har drevet vores samfund fremad, er det Grundloven. Og på en dag som i dag er det værd at huske på, at Grundloven ikke kom af sig selv tilbage i 1849.

På den måde har tiderne ikke forandret sig: Fremdrift kommer heller ikke af sig selv i 2017. Vi skal som samfund selv styre retningen. Vi skal udstikke kursen for årene, der kommer. Vi skal indstille kompasset korrekt.

På mit kompas står der "tryghed", "retfærdighed" og "sund fornuft". Det var kerneværdier ved Grundlovens fødsel. Og det er kerneværdier for mig i dag.

Rigtig god Grundlovsdag. Og tak for ordet.

Den nordsjællandske vækst holder i kø på vejene

Af Mette Abildgaard, Gruppeformand for Det Konservative Folkeparti

Hermed en opfordring til at læse et debatindlæg i SN/Frederiksborg Amtssavis den 9. juni i år om trafikproblemerne i Nordsjælland, og som er forfattet af Hanne Bødker-Petersen, administrerende direktør, SCT Transport, Henrik Guldberg Pedersen, global produktionsdirektør, Haldor Topsøe, Michael Almer, senior vice president, FOSS og Steen

Hasselriis, borgmester (V) i Halsnæs Kommune og talsmand for 'sekskommunesamarbejdet' i Nordsjælland. Debatindlægget kan findes på linket:

<http://sn.dk/Debat-/Den-nordsjaellandske-vaekst-holder-i-koe-paa-vejene/artikel/661616>

De nordsjællandske virksomheder og erhvervsledere fortæller således i artiklen om, hvordan køer på motorvejene er en stopklods for vækst og arbejdspladser.

Derfor skal Hillerødmotorvejen forlænges og Frederikssundmotorvejen bygges færdig - det er to af de danske trafikinvesteringer med størst samfundsøkonomisk værdi.

Heldigvis har regeringen taget første skridt i forhold til Hillerødmotorvejen, men vi skal helt i mål.

Og dét kæmper jeg for som valgt i Nordsjælland!

Fra FaceBook

Vi skal styrke det frivillige område

Børne- og socialminister Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti

I en verden, der bliver mere og mere foranderlig, er frivilligheden den lim, der er med til at kitte samfundet sammen. Frivilligheden gør, at vi kommer tættere på hinanden og bliver i stand til at se udover vores egen næsetip.

Vi skal styrke det frivillige område, så det bliver lettere at være frivillig, og så vi sikrer at flere frivillige projekter i højere grad bliver realiseret.

Jeg er i den forbindelse glad for, at repræsentanter fra bl.a. Red Barnet, Røde Kors, KL - Kommunernes Landsforening, DUF - Dansk Ungdoms Fællesråd, Socialpædagogerne, Mødrehjælpen, Frivilligrådet og Dansk Industri - DI har sagt ja til at sidde med i en arbejdsgruppe, der skal komme med forslag til, hvordan vi styrker frivilligheden i Danmark.

Men jeg hører også gerne fra dig. Hvilke muligheder og udfordringer ser du som de centrale for at styrke frivilligheden i Danmark?

Fra FaceBook

Kommende arrangementer!

Vælgerforeningens bestyrelse arbejder for indeværende med planlægning af efterårets medlems- og valgarrangementer i efteråret. Når de nødvendige praktiske forhold og aftaler m.v. er faldet på plads, vil de alle arrangementer naturligvis løbende blive offentliggjort i kommende numre af Nyhedsbrevet og ved fremsendelse af mails. Nedenfor følger de foreløbig fastlagte arrangementer.

Red.

MØD SØREN PAPE I HELSINGØR! Torsdag den 7. september 2017

Helsingør Konservative Vælgerforening inviterer til møde med vores justitsminister og partiformand Søren Pape, hvor også medlemmerne af de øvrige nordsjællandske konservative vælgerforeninger vil være velkomne til at deltage.

Nærmere oplysninger om tid og sted vil følge i augustnummeret af Nyhedsbrevet.

PER STIG MØLLER

Torsdag den 21. september 2017

I FREDENSBORG KONSERVATIVE VÆLGERFORENING
hos Simons Golf, Nybovej 5, 3480 Kvistgård

Fredensborg Konservative Vælgerforening inviterer til et arrangement med Per Stig Møller, hvor medlemmer i storkredsens øvrige vælgerforeninger også vil være meget velkomne!

Nærmere oplysninger om tidspunkt m.v. vil følge i kommende numre af Nyhedsbrevet.

MØDE MED RASMUS JARLOV, MF

Mandag den 9. oktober 2017

I Egedal

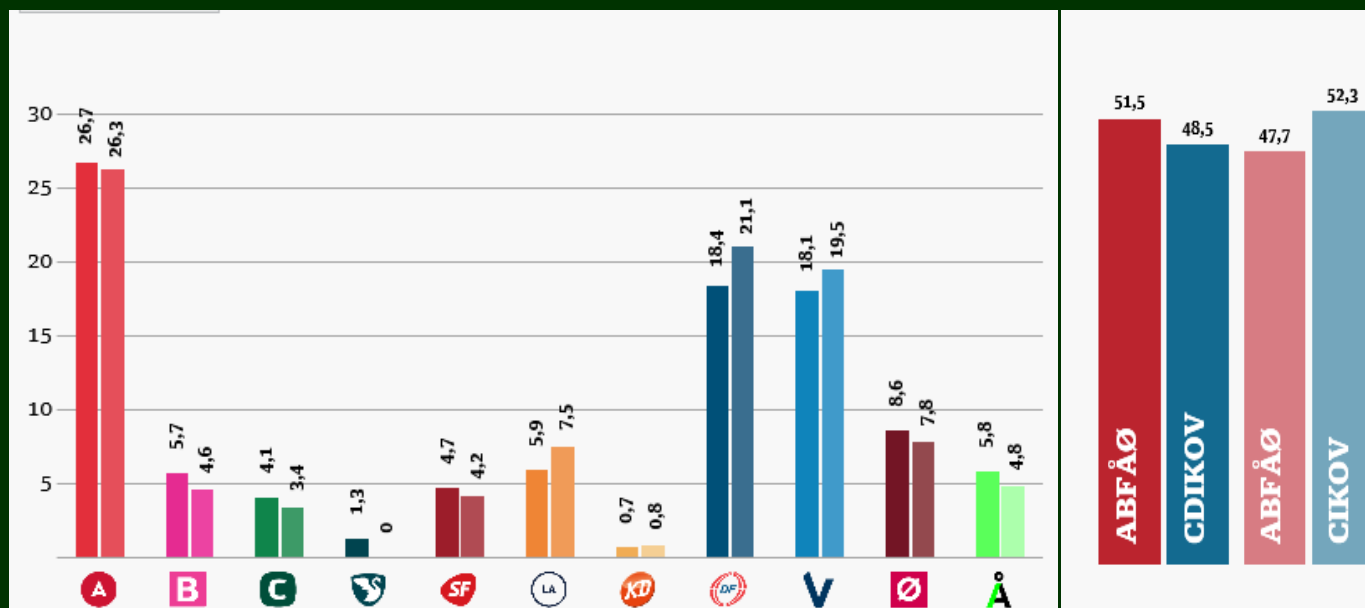

Det oprindeligt planlagte møde med Rasmus Jarlov i maj, der jo beklageligvis måtte aflyses grundet hans orlov, er nu fastsat til ovenstående dato. Så sæt allerede nu kryds i kalenderen for en spændende aften med aktuelt nyt fra Christiansborg og god debat!

Nærmere oplysninger om tid og sted vil følge i kommende numre af Nyhedsbrevet

...Og sluttelig en aktuel meningsmåling

Aktuelt vægtet gennemsnit sammenlignet med valget 18. juni 2015

Kilde: Berlingske Politiko, <http://www.politiko.dk/barometeret>

Bestyrelsen og redaktionen ønsker i øvrigt alle vore læsere en god sommer!

Sommeren er allerede over os og med den forhåbentlig kommende gode ferietider for alle. Vælgerforeningens bestyrelse og C-NYHEDSBREVETs redaktion ønsker derfor vore læsere og medlemmer en rigtig god sommer med forhåbentligt mange solskinsdage, dejlige ferieoplevelser og ikke mindst tid til afslappede og hyggelige stunder med familie og venner!

- Da redaktionen ligesom andre også snart drager ud i sommerlandet, udsendes næste nummer af **C-NYHEDSBREVET** derfor først i dagene 20.- 23. august, hvor vi til gengæld ser frem til at kunne bringe masser af feriefriskt politisk nyt fra vælgerforeningen, byrådsgruppen, partiet og Christiansborg – og ikke mindst lægge stærkt op til det kommende kommunalvalg.

Mange hilsner og på gensyn i august
Eva Møller og Ulrik Linvald

Nyhedsbrev udgivet af Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Redaktionelle oplysninger m.v.

Ansvarshavende:
Formand Eva Møller
Tlf. 47 17 43 55
eva_moel@post12.tele.dk

Redaktion:
Næstformand Ulrik Linvald
Tlf. 23 41 14 18
ulrik@linvald.dk

IT og forsendelse:
Ricky Kofoed-Madsen
Tlf. 25 18 76 05
rkofoedm@gmail.com

Distribution: Nyhedsbrevet udsendes pr. mail til alle medlemmer af Den Konservative Vælgerforening i Egedal, der har oplyst en mailadresse til vælgerforeningen.

Ændring af eller ny e-mail adresse samt eventuel afmelding af Nyhedsbrevet: Hvis du har skiftet eller fået ny mail-adresse eller fremover ikke ønsker at modtage Nyhedsbrevet, bedes du venligst oplyse dette til Ricky Kofoed-Madsen ved mail til rkofoedm@gmail.com

Læserbreve til Nyhedsbrevet: Du er som medlem altid velkommen til at sende et læserbrev til Nyhedsbrevet. Vi betinger os blot, at der ikke er tale om tilkendegivelser, der krænker almindelige etiske normer eller er af injurierende karakter. Størrelsen må max. andrage ½ maskinskreven A4-side, og indlægget skal sendes pr. mail til ulrik@linvald.dk - husk at anføre navn og adresse, anonyme indlæg bringes ikke. Deadline for indsendelse af indlæg til næstkommende numre af Nyhedsbrevet er senest den 8. i hver måned.

Næste nummer udkommer i dagene den 20.-23. august 2017. Grundet forestående IT- omlægning tages dog forbehold for eventuel forsinket udsendelse.
